

KLIMATY

ŚW. ANNY

Nr 613/ 6 grudnia 2020 ISSN 2080-0010
II Niedziela Adwentu

LITURGIA SŁOWA

PIERWSZE CZYTANIE

Iz 40, 1–5. 9–11

Czytanie z Księgi proroka Izajasza: «Pocieszajcie, pocieszajcie mój lud!» – mówi wasz Bóg. «Przemawiajcie do serca Jeruzalem i wołajcie do niego, że czas jego służby się skończył, że nieprawość jego odpokutowana, bo odebrało z ręki Pana karę w dwojnásób za wszystkie swe grzechy».

Głos się rozlega: «Drogę Panu przygotujcie na pustyni, wyrównajcie na pustkowiu gościniec dla naszego Boga! Niech się podniosą wszystkie doliny, a wszystkie góry i pagórki obniżą; równiną niechaj się staną urwiska, a strome zbocza niziną. Wtedy się chwala Pańska objawi, razem ją każdy człowiek zobaczy, bo usta Pańskie to powiedziały».

Wstąp na wysoką górę, zwiastunko dobrej nowiny na Syjonie! Podnieś mocno twój głos, zwiastunko dobrej nowiny w Jeruzalem! Podnieś głos, nie bój się! Powiedz miastom judzkim: «Oto wasz Bóg! oto Pan Bóg przychodzi z mocą i ramię Jego dźrzy władzę. oto Jego nagroda z Nim idzie i przed Nim Jego zapłata. Podobnie jak pasterz pasie on swą trzodę, gromadzi ją swoim ramieniem, jagnięta nosi na swej piersi, owce karmiące prowadzi łagodnie». owce karmiące prowadzi łagodnie.

Oto słowo Boże

PSALM RESPONSYJNY

Ps 85, 9–14

Okaz swą łaskę i daj nam zbawienie.

Będę słuchał tego, co mówi Pan Bóg: to ogłasza pokój ludowi i świętym swoim. Zaprawdę bliskie jest Jego zbawienie dla tych, którzy się Go boją, i chwala zamieszka w naszej ziemi.

Spotkają się ze sobą łaska i wierność, ucałują się sprawiedliwość i pokój. Wierność z ziemi wyrośnie, a sprawiedliwość spojrzysz z nieba.

Pan sam obdarzy szczęściem, a nasza ziemia wyda swój owoc. Przed Nim będzie kroczyć sprawiedliwość, a śladami Jego kroków zbawienie.

DRUGIE CZYTANIE

2 P 3, 8–14

Czytanie z Drugiego Listu Świętego Piotra Apostoła: Niech dla was, umiłowani, nie będzie tajemne to jedno, że jeden dzień u Pana jest jak tysiąc lat, a tysiąc lat jak jeden dzień. Nie zwleka Pan z wypełnieniem obietnicy – jak zwleka Pan z wypełnieniem obietnicy – jak niektórzy są przekonani, że Pan zwleka – ale on jest cierpliwy w stosunku do was. Nie chce bowiem niektórych zgubić, ale wszystkich chce doprowadzić do nawrócenia. Jak złodziej zaś przyjdzie dzień Pański, w którym niebo z szumem przemienie, gwiazdy się w ogniu rozsypią, a ziemia i dzieła na niej zostaną odnalezione. Skoro to wszystko w ten sposób ulegnie zagładzie, to jakimi winniście być wy w świętym postępowaniu i pobożności, gdy oczekujecie i staracie się przyspieszyć przyjście dnia Bożego, który sprawi, że niebo, płonąć, pójdzie na zagładę, a gwiazdy w ogniu się rozsypią. oczekujemy jednak, według obietnicy, nowego nieba i nowej ziemi, w których zamieszka sprawiedliwość. Dlatego, umiłowani, oczekując tego, starajcie się, aby on was znalazł bez plamy i skazy - w pokoju.

Oto słowo Boże

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ

Łk 3, 4.6

Przygotujcie drogę Panu, prostujcie ścieżki dla Niego; wszyscy ludzie ujrzą zbawienie Boże.

EWANGELIA

Mk 1, 1–8

Słowa Ewangelii według Świętego Marka: Początek Ewangelii Jezusa Chrystusa, Syna Bożego. Jak jest napisane u proroka Izajasza: «oto Ja posyłam wysłańca mego przed Tobą; on przygotuje drogę Twoją. Głos wołającego na pustyni: Przygotujcie drogę Panu, prostujcie dla Niego ścieżki», wystąpił Jan Chrzciciel na pustyni i głosił chrzest nawrócenia na odpuszczenie grzechów. Ciągnęła do niego cała judzka kraina oraz wszyscy mieszkańcy Jeruzolimy i przyjmowali od niego chrzest w rzece Jordan, wyznając swoje grzechy. Jan nosił odzienie z sierci wielbłądziej i pas skórzany około bioder, a żywił się szarańczę i miodem leśnym. i tak głosił: «idźcie za mną mocniejszy ode mnie, a ja nie jestem godzien, aby schyliwszy się, rozwiązać rzemień u Jego sandałów. Ja chrzcilem was wodą, on zaś chrzcicić was będzie Duchem Świętym».

Oto słowo Pańskie

W Klimatach:

Adwent 2020:

Rekolekcje adwentowe
– kiedy i gdzie? 2

Uroczystość Niepokalanego
Poczęcia NMP. 2

W 150. Rocznicę poświęcenia
kościół św. Anny w Wilanowie 3

7.12.2020 - pierwszy
poniedziałek miesiąca 4

KOMENTARZ

Dobrze znany nam porządek wydaje się kruszyć, coraz częściej atakuje się wartości i osoby, których autorytet jeszcze kilka lat temu wydawał się niezachwiany. Dzisiejszy świat przypomina wielką pustynię wartości. Możemy w nim czuć się coraz bardziej zagubieni. Dlatego potrzeba dzisiaj wsłuchać się w wezwanie Adwentowego Proroka Starego Testamentu: Drogę Panu przygotujcie na pustyni, wyrównajcie na pustkowiu gościniec dla naszego Boga! (...) Wtedy się chwala Pańska objawi, razem ją każdy człowiek zobaczy, bo usta Pańskie to powiedziały.

Ta obietnica wypełniła się w Jezusie, o ileż bardziej wypełni się dzisiaj, gdy przygotowujemy się na objawienie Chwały Boga w jego ostatecznym przyjściu. Naszym powołaniem jest głosić tą prawdę, być świadkiem Boga żywego, głosem wołającym na pustyni, po której błąka się wielu zagubionych.

Jak realizować to powołanie? Pokazuje nam święty Jan Chrzciciel, że najważniejsza w jego wypełnianiu jest pokora, czyli świadomość tego kim się jest przed Bogiem. Mam być sługą, który nie będzie się przepychał, aby przytrzymać Jezusowi korony zwiastujące przyszłą chwałę, ale raczej tym, który nie czuje się godny zawiązać Jemu sandałów, ufając, że możliwość zmiany świata jest tylko w mocy naszego Zbawiciela. To JEHO GŁOSEM mam się stawać, w tym kim jestem i co robię, tak aby całe moje życie było podporządkowane temu zadaniu.

Ks. Maciej Czapliński

Adwent 2020

Z powodu limitów wiemych wprowadzonych w kościołach nie wszędzie zaplanowano tradycyjne rekolekcje adwentowe. W niektórych parafiach i duszpasterstwach zostały one rozłożone na poszczególne niedziele Adwentu lub przeniesione na Msze św. roratnie. Jak co roku, nie brakuje propozycji na owocne przeżycie adwentu, choć ze względu na epidemię większość z nich przeniosła się do internetu.

Rekolekcje adwentowe – kiedy i gdzie?

Na stronie Archidiecezji warszawskiej można znaleźć propozycje rekolekcji adwentowych.

W każdą środę i niedzielę Adwentu o godz. 18:00 na kanale YouTube Stacji7 **rekolekcje "Siła nadziei"** poprowadzi o. Tomasz Nowak OP.

Rekolekcje akademickie w dniach 6-9 grudnia wygłosi o. Grzegorz Ćwierkiewicz OP. W niedzielę msza św. z nauką o godz. 20:15 a od poniedziałku do środy o godz. 19:30. Transmisja na kanale YouTube Dominikanie Służew.

W sanktuarium św. Andrzeja Boboli rekolekcje akademickie poprowadzi w tym roku bibliстка s. Anna Maria Pudełko. Nauka rekolekcyjna odbędzie się w niedzielę podczas mszy świętej o godz. 19.30, a w poniedziałek i wtorek o godz. 20. **Zainteresowani będą mogli korzystać z transmisji internetowej.**

"Adwentowe rekolekcje dla wszystkich" u Dominikanów odbędzie się w trzecim tygodniu Adwentu. O prawdziwości zapewnienia Chrystusa: "Szczęśliwy ten, kto we Mnie nie zwątpi" będzie głosił ks. Wojciech Janyga. Pierwsza nauka podczas Mszy w niedzielę,

13 grudnia, kolejne nauki od poniedziałku do środy podczas Mszy o 6.00 (roraty) i o godz. 18.00. Wszystkie liturgie połączone z naukami rekolekcyjnymi będą transmitowane na kanale YouTube.

Uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP.

Kościół katolicki 8 grudnia obchodzi uroczystość Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny. Prawdę, że Maryja, napełniona "łaską" przez Boga (Łk 1, 28), została odkupiona od chwili swego poczęcia, Kościół wyznawał od wieków, a oficjalnie potwierdził ją poprzez dogmat Niepokalanego Poczęcia, ogłoszony w 1854 r. przez Piusa IX. Tajemnica ta ukazuje, że Maryja była jedynym człowiekiem wolnym od grzechu pierworodnego.

Czym jest niepokalane poczęcie?

Wyraża prawdę o tym, że rodzice Maryi – Joachim i Anna – poczęli swoją córkę, która została przez Boga zachowana od zranienia grzechem pierworodnym. Poczęcie nieskalane przez grzech pierworodny dotyczy tylko Maryi, która w wyjątkowy sposób została zachowana od grzechu ze względu na to, że stała się Matką Syna Bożego.

Niepokalane poczęcie jest czymś innym od dziewiczego poczęcia Jezusa Chrystusa przez Maryję z Ducha Św. Boża interwencja w wypadku początku życia Maryi nie polegała na zastąpieniu działania rodziców, ale na ochronie jej duszy przed skutkami grzechu pierworodnego. Oczywiście Syn Boży w swoim człowieczeństwie również nie był dotknięty grzechem.

Prawdę o niepokalanym poczęciu Maryi można przyjąć jedynie rozumem oświeconym wiarą. Kościół uroczystość ogłosił ją jako dogmat wiary w środku epoki racjonalizmu i scjentyzmu w połowie XIX w. Dokonał tego papież Pius IX w 1854 r. w bulli "Ineffabilis Deus" (Niewyrażalny Bóg). Czytamy tam następującą formułę: *Najświętsza Maryja Dziewica od pierwszej chwili swego poczęcia, przez łaskę i szczególnie przywilej Boga wszechmogącego, na mocy przewidzianych zasług Jezusa Chrystusa, Zbawiciela rodzaju ludzkiego, została zachowana nienaruszona od wszelkiej zmyły grzechu pierworodnego.*

Według wiary katolickiej każdy człowiek przychodzący na świat jest naznaczony grzechem pierworodnym. Grzech ten jest "–" wraz z przekazywaniem natury ludzkiej, która u Prarodzców, ze względu na ich nieufność i nieposłuszeństwo Bogu – o czym mówią pierwsze rozdziały Biblii – została pozbawiona pierwotnej świętości i sprawiedliwości. Grzech pierworodny – jak wyjaśnia Katechizm Kościoła Katolickiego (nr 404) – nie jest popełniany lecz zaciągany, nie jest aktem ale stanem, w jakim poczyną się człowiek. Z grzechu pierworodnego uwalnia człowieka dopiero chrzest święty.

Maryja natomiast od tego dziedzictwa grzechu została zachowana, dlatego też Pismo św. nazywa ją "Pełną łaski" (Łk 1,28). Kościół naucza, że wypadało aby Ta, która miała stać się "Matką swojego Stworzyciela" i Zbawiciela świata była w sposób szczególnie przygotowana przez Boga. "Niepokalanie poczęta" oznacza nie tylko, że Maryja była wolna od grzechu pierworodnego, ale też wyraża Jej szczególną bliskość z Bogiem, całkowite zawierzenie Bogu, wewnętrzną harmonię i pełnię człowieczeństwa.

Wolność od grzechu i doskonałość nie sprawia, że Maryja staje się daleka ludziom. Wręcz przeciwnie, Jej wspólnota z każdym człowiekiem jest nieporównywalna z niczym, ponieważ to co ludzi dzieli, co oddala ich od siebie, to przede wszystkim wyrastający z grzechu egoizm, którego w Maryi nie było. Dlatego jest Ona Matką nie tylko kochającą, ale też rozumiejącą i współczującą

Stara tradycja Kościoła

Wiara w niepokalane poczęcie Najświętszej Maryi Panny ma wielowiekową tradycję. Teologiczny spór na ten temat toczył się już od pierwszych wieków. Za uznaniem niezwykłego przywileju Maryi opowiadali się już św. Justyn (100-167), św. Ireneusz (ok. 140-200), a zwłaszcza św. Augustyn (354-

430) natomiast przeciwny mu był w późniejszym czasie m.in. św. Tomasz z Akwinu (1224-1274). W XV stuleciu istniały już pierwsze orzeczenia Kościoła na ten temat, choć nie miały one jeszcze rangi dogmatu.

W 1617 r. papież Paweł IV zakazał wygłaszania publicznie opinii sprzecznych z wiarą w Niepokalane Poczęcie. W 1661 r. na prośbę króla Hiszpanii Filipa IV papież Aleksander VII wydał bullę, w której stresszcza dzieje kultu Niepokalanego Poczęcia używając tam słów, które Pius IX powtórzył w swojej formule dogmatycznej. **Papież Klemens XI ustanowił w 1708 r. dzień 8 grudnia świętem obowiązuającym w całym Kościele powszechnym.** Wreszcie 8 grudnia 1854 r. Pius IX ogłosił dogmat o Niepokalanym Poczęciu Najświętszej Maryi Panny.

Dogmat jest to obiektywna prawda wiary zawarta w objawieniu Bożym, którą nauczycielski urząd Kościoła (papież lub sobór) przekazuje w powszechnym nauczaniu zwyczajnym lub uroczystym. Dogmaty są niezmiennie, mogą natomiast być coraz głębiej przez Kościół poznawane, dlatego też ich formuła może być uściślana. Jak pisze św. Tomasz z Akwinu, dogmat ujmuje prawdę, która przekracza zdolność naszego poznawania i pojęciowania. Ukazuje prawdę, która nie jest w ten sposób wyczerpana, ale do poznania której dążymy.

Maryja potwierdza prawdziwość dogmatu

Zanim dogmat o niepokalanym poczęciu został ogłoszony przez papieża, prawdę tę przekazuje sama Maryja w słynnych objawieniach z 1830 r. św. Katarzynie Labouré, na rue du Bac w Paryżu. Matka Boża nakazuje wówczas wybicie specjalnego medalika z napisem: "O Maryjo bez grzechu poczęta, módl się za nami, którzy się do Ciebie uciekamy".

cd. na str. 4 ►

W 150. Rocznicę poświęcenia kościoła św. Anny w Wilanowie

Półtora wieku temu dokonano poświęcenia przebudowanego – rozbudowanego kościoła św. Anny w Wilanowie. Przebudowano budynek kościoła powstałego w 1772 r. według projektu architekta Jana Katelnickiego, którego budowę zlecił książę August Czartoryski. Plebanem wilanowskim był wówczas ksiądz Kazimierz Stecewicz.

Przebudowa rozpoczęła się w roku 1857 r., gdy wilanowskim proboszczem był ksiądz Hipolit Dzierzgowski. W ramach przygotowań do przebudowy kościoła została wybudowana, zapewne drewniana, kaplica – kościół tymczasowy, w której miały odbywać się w czasie budowy, Msze święte i inne nabożeństwa. Koszt budowy tej kaplicy wyniósł 3449,83 rubli srebrem. Rozpoczęte prace budowlane, przy których zatrudnionych było 32 murarzy, wyrabiających 9600 sztuk cegły dziennie, postępowały bardzo szybko. Przed zimą 1858 r. wykonano w stanie surowym kopułę, a po upływie kolejnego sezonu budowa kościoła harmonizującego wielkością swą z rozmiarami pałacu, znacznie (...) postąpiła. Zewnątrz jest on już otynkowany, kopuła i dach pokryte zostały łupkiem, a wierzchołki dzwonnicy, (...) pokryte zostały miedzią. W roku przyszłym całe wnętrze mozaikowane, a wnętrze kopuły ozdobione malowidłami al fresco – donosiła prasa w 1859 r. Równocześnie z kościołem rozpoczęto budowę nowego ogrodzenia wokół kościoła, w którym umieszczono czternaście stacji Męki Pańskiej – „Kalwarii Wilanowskiej”. Na zakup materiałów budowlanych, figur i płaskorzeźb do wszystkich stacji „Kalwarii” oraz jej budowę wraz z ogrodzeniem, wydano 2934,39 rubli srebrem.

Od 28 grudnia 1860 r. proboszczem wilanowskim został mianowany ksiądz Antoni Stelmaszczyk. W czasie posługi księdza Antoniego w Wilanowie dokończono przebudowę – rozbudowy kościoła. Pomimo, że kościół od kilku dobrych lat był gotowy do poświęcenia, represje po Powstaniu Styczniowym sprawiły opóźnienie tej uroczystości. Odbyły się one dopiero w 1870 r. Tak o nich pisała ówczesna prasa:

Dnia 4 b.m. (grudnia 1870 r.) odbyło się uroczyste poświęcenie nowo wzniesionego kościoła w Wilanowie. Wspaniały ten przybytek Pana Zastępów stanął nakładem, jak opiewa tablica umieszczona na zewnętrznej stronie kościoła, hrabiów Potockich, to jest ś.p. Augusta, który tę świątynię zaczął, i hrabiny Aleksandry Potockiej, która tego dzieła dokonała; nic nie szczędząc, ani kosztów, ani osobistych starań i dozoru, iżby nowy kościół był świetnym pomnikiem i dowodem pobożności fundatorów, a zarazem prawdziwym godnym przybytkiem naszego ZBAWICIELA. Obszerny, mogący pomieścić do trzech tysięcy ludzi, gdy parafia liczy mało co więcej nad dwa tysiące, przedstawia kształt krzyża łacińskiego. Mało u nas spotyka się kościołów, nawet między dawnymi, odznaczającymi się już to majestatycznością swych rozmiarów, już bogactwem architektury, któreby w sobie zawierały tyle harmonii we wszystkich częściach i całości, którychby twórcy umieli tak doskonale połączyć dobry smak, prostotę i zarazem bogactwo, jak to się na pierwszy rzut oka przedstawia w kościele wilanowskim.

Za wejściem doń czuje się jakąś błogość, słodycz spływającą do duszy. Jego mury i ozdoby zdają się przemawiać, że tu mieszka Ten co rzekł: „Pójdźcie do mnie wszyscy, a ja was orzeźwię”. Takie przynajmniej zrobiło na mnie wrażenie, pod którym kreślę tę pobieżną wiadomość. I ta, jak mniemam cecha, jest najważniejszą kościołom wznoszonym na ustrojach wiejskich. Styl jego czysto rzymski, i kształt krzyża, nad przecięciem się którego ramion wzbija się ku niebu, piękna, odpowiednich rozmiarów kopuła, przypominająca kościół Świętego Piotra w mieście wiecznym. Prócz kopuły zdobią go jeszcze od frontu dwie wieżyczki. Posadzka z białego i czarnego marmuru, a przed prezbiterium, część posadzki, niby wdzięcznie się rozścielający dywan, złożona z kolorowych marmurów.

Ołtarze gustowne obok prostoty niezmiernie miłej. Obrazy w ołtarzach wyborne w bogactwie ramach złoconych. Wielki ołtarz zdobią po bokach dwie kolumny dużych rozmiarów z marmuru. Nie chcę zresztą wdawać się w kreślenie szczegółów tej świątyni, skądinąd nader zajmujących, już to dla tego, że nie jestem specjalistą zdolnym je należycie ocenić, już że mogłem je tylko pobieżnie obejrzeć podczas ceremonii poświęcenia. Na zakończenie tego wspomnienia dodam tylko, iż gust i nadszycząjną dokładność wykończenia jaśnieją wszędzie, we wszystkich szczegółach, od najmniejszych do największych. Organy umieszczając, bardzo szczęśliwie, jak mi się zdaje, odstąpiono od zwykłego porządku postawienia nadedrzwiami wielkimi, a natomiast chór dla organów urządzono nad wejściem do kaplicy po lewej stronie od wielkich drzwi.

Poświęcenia dopełnił delegowany z ramienia władzy Archidiecezjalnej, ks. Metelski, ka-

nonik i dziekan warszawski, proboszcz parafii Świętego Karola w Warszawie. Obrzęd ten odbył się, pomimo ostrej zawiści, przy licznych napływie wiernych i duchowieństwa, następującym porządkiem: Rozpoczął się poświęceniem kościoła o godzinie 10 rano, poczem kapłani z ludem udali się procesjonalnie do starego kościoła, skąd ksiądz kanonik metropolitalny warszawski, Julian Budziszewski, przy asystencji duchowieństwa, procesjonalnie przeniósł w puszce Najświętszy Sakrament i umieścił w wielkim ołtarzu. Tu dopiero zaczęło się nabożeństwo porządkiem zwykłym. Po pokropieniu wodą święconą, nastąpiło wystawienie Najświętszego Sakramentu w monstrancji, procesja naokoło kościoła i Msza uroczysta. Jednocześnie z Summą wyszło czterech kapłanów z Mszami. Po nabożeństwie cnotliwa fundatorka przyjmowała w swym pałacu tak zgromadzonych kapłanów, jak i gości świeckich. Oby wszyscy, w których Pan Bóg złożył hojniej swe dary, umieli tak dobrze ich używać. „Laudent eam opera ejus. (Prov. 31, 31).”

W uroczystościach poświęcenia wilanowskiego kościoła, na zaproszenie ks. proboszcza Antoniego Stelmaszczyka i kolatorki hrabiny Aleksandry Potockiej, wzięło udział dwudziestu kilku księży proboszczy z okolicy m.in. Wyszyński z Powsina, Podbielski ze Służewa, Stolarski z Czerniakowa, Kubin z Zernia. Z pełną konsekracją kościoła czekano do 1884 r., ponieważ zaborca rosyjski, w ramach represji i prześladowań po Powstaniu Styczniowym uwięził, bądź zesłał na Sybir, wszystkich biskupów katolickich i nie było komu tego, jednego z najważniejszych, aktu liturgicznego dokonać.

Krzysztof Kanabus

II Niedziela Adwentu – 6 grudnia 2020 r.

- Dziś przypada pierwsza niedziela miesiąca. Nabożeństwo Eucharystyczne zostanie odprawione o godz. 17.00. Po nabożeństwie procesja wokół kościoła. Prosimy ministrantów, bielanki, asystę kościelną i wszystkie wspólnoty parafialne o udział w procesji. Po procesji modlić się będziemy za zmarłych polecanych w wypominkach rocznych.
- Również dziś obchodzimy XXI Dzień modlitwy i pomocy materialnej Kościoła na Wschodzie. Przed kościołem prowadzimy zbiórkę ofiar do puszek na ten cel.
- W poniedziałek, 7 grudnia br., o godz. 18.00 zostanie odprawiona Msza św. wotywna o Duchu Świętym. Serdecznie zapraszamy do wspólnej modlitwy.
- W tym roku ze względu na obostrzenia sanitarne związane z pandemią nie będzie regularnej kolędy. Z wizytą duszpasterską odwiedzimy rodziny, które wyrażą chęć przyjęcia księdza w swoim domu. Zgłoszenia przyjmujemy telefonicznie w czasie pracy kancelarii parafialnej lub drogą e-mailową.
- W tym roku w naszej parafii nie będzie tradycyjnych Rekolekcji Adwentowych. Na stronie parafii zostały umieszczone linki do wybranych rekolekcji on line.
- W zeszłą niedzielę na tacę przeznaczoną na potrzeby Wyższego Metropolitalnego Seminarium Duchownego w Warszawie zebraliśmy 4808 PLN 20 \$. Wszystkim ofiarodawcom składamy serdeczne Bóg zapłać.
- W tym tygodniu przypadają następujące wspomnienia liturgiczne:
 - w poniedziałek, 7 grudnia, wspomnienie św. Ambrożego, biskupa i Doktora Kościoła,
 - we wtorek, 8 grudnia, uroczystość Niepokalanego Poczęcia Najśw. Maryi Panny.

Wszystkim obchodzącym w tym tygodniu imieniny składamy życzenia błogosławieństwa Bożego i wszelkiej pomyślności w życiu osobistym i zawodowym.
- Miłosiermemu Bogu polecamy zmarłych w ostatnim miesiącu naszych parafian:
 - śp. Zygmunta Szemraj,
 - śp. Ryszard Rybackiego,
 - śp. Stanisława Kanabusa,
 - śp. Bożenę Lisiecką - Zajac,
 - śp. Alinę Chmielowską - Papierowską,
 - śp. Włodzimierza Bober.

Wieczny odpoczynek racz im dać Panie a światłość wiekuista niechaj im świeci. Niech odpoczywają w pokoju wiecznym. Amen.

PIERWSZY PONIEDZIAŁEK MIESIĄCA

7 grudnia 2020 r.
godz. 18.00

Msza święta wotywna o Duchu Świętym. Serdecznie zapraszamy do wspólnej modlitwy.

dokończenie ze strony 2

Uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP.

A już po proklamacji dogmatu w 1854 r., w 4 lata później zostaje on potwierdzony przez samą Maryję w trakcie objawień we francuskim Lourdes, miejscowej pasterce Bernadecie Soubirous. Na jednym z jej spotkań spotkaniach z Białą Panią w grocie Massabielskiej nad brzegiem rzeki Gav, Maryja oświadcza wprost: "Jestem Niepokalanym Poczęciem".

Tę samą prawdę Matka Boża potwierdza 19 lat później w warmińskim Gietrzwałdzie. 1 lipca 1877 r. jedna z widzujących, Justyna Szafryńska zapytała: "Kto Ty jesteś?" i usłyszała w języku polskim odpowiedź: "Jestem Najświętsza Panna Maryja Niepokalanie Poczęta".

Dogmat o Niepokalanym Poczęciu Maryi obowiązuje w Kościele zachodnim, natomiast wiara ta w Kościołach wschodnich jest podobna. Ojcowie Tradycji wschodniej nazywają Maryję "Całą Świętą" (Panaghia). Czczą Ją jako "wolną od wszelkiej zmyły grzechowej, jakby utworzoną przez Ducha Świętego i ukształtowaną jako nowe stworzenie".

Źródło:

<https://stacja7.pl/wiara/uroczystosc-niepokalanego-poczecia-nmp/>

Intencja różańcowa Kół Żywego Różańca

od 08.11.2020 do 13.11.2020

Modlmy się
za pośrednictwem Maryi
za zmarłych z naszych rodzin,
z naszej parafii, a szczególnie
za nienarodzone dzieci.

RORATY codziennie o godz. 7.00

Rzymskokatolicka Parafia pw. św. Anny w Wilanowie

ul. Kolegiacka 1, 02-946 Warszawa
tel./fax 22 842 18 01
(tel. czynny w godzinach pracy kancelarii)

Kancelaria czynna:

pn., śr., pt. - godz. 16.00 - 19.00
wt., czw. - godz. 8.00 - 11.00

BNP Paribas Bank Polska SA
- Oddział w Warszawie,
ul. Konstancińska 2, 02-942 Warszawa
Nr rachunku:
87 1600 1374 1846 8491 8000 0001

www.parafiawilanow.pl
e-mail: kancelaria@parafiawilanow.pl
Facebook: @ParafiaWilanowAnna
Redakcja: ela.wrotek@gmail.com

Wydawca: Fundacja Ecclesia Villanovensis

